

er rent tilfældigt, at jeg er kommen til at udtale mig derom.

Bajer: Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg ønsker at gjøre i Anledning af Lovforslagets § 8. I Følge den givtes der Valgret og Valgbarhed til Bestyrelsen af Hjælpekassen til enhver fuldmyndig ugift Kvinde eller Enke — under visse Betingelser. Det er mig ikke klart, hvorfor den gifte Kvinde her er udelukket. Med Hensyn til den frivillige Fattigpleie tror jeg ikke, at den gifte Kvinde har gjort sig mindst fortjent af den. Det forekommer mig derfor, at naar hun fyldestgjør de i § 8 nævnte Betingelser, bør hun ogsaa tages med. Jeg indrømmer, at det for Diebliffet er meget saa gifte Kvinder, der ere i Stand til at fyldestgjøre alle disse Betingelser, navnlig den sidste, at hun har svaret Bidrag til Kommunen; men der foreligger Rigsdagen et Forslag om Egtefællers Formueret, og dersom der, før eller senere, gennemføres Noget i den Retning, vil der efterhaanden blive flere og flere gifte Kvinder, som kunne komme ind under Lovens § 8. Jeg vil derfor henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke kunde tage dette Spørgsmaal under Overveielse, saaledes at ogsaa den gifte Kvinde kunde komme til at udøve den Ret, som der her er Tale om.

Formanden (Høgshov): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) har Ordet for en kort Bemærkning.

Tang: Det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Lutein) tog fuldstændig feil af Ordet Smaakaarsfolk. „Berlingske Tidende“ er ikke min Rilbe, jeg studerer ligesaa lidt Sprøget i „Berlingske Tidende“ som det ærede Medlem. Jeg studerer det i bort eget gode gamle Maal. Der have vi Ordet „Smaakaar“ og „Smaakaarsfolk“. Naar det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke have dette Navn, fordi vi jo netop ville give Folk gode Kaar, saa er der ikke Tale om, at Folk med gode Kaar skulle have af den Kasse, men det er de Folk, der sidde i smaa Kaar, Smaakaarsfolk, der skulle have af Kassen. Da vi nu have saa mange Kasser, der kaldes Hjælpekasser, hvorfor saa ikke optage det gode gamle Ord „Smaakaarskasser“ — det vil sige Kasser for Smaakaarsfolk, Folk, der sidde i smaa Kaar.

Henning Jensen: Jeg har nærmest taget Ordet for at takke det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Sohannsen) for den Stilling, han indtog til dette Lovforslag, idet jeg forstod det ærede Med-

lem paa den Maade, at han i alle Lovforslagets Hovedtræk kunde gaa med til det og navnlig ogsaa med Hensyn til det, som vel sagtens maa anses for det mest Principielle, eller som under alle Omstændigheder hidtil har dannet en af de allervæsentligste Hindringer for videre Fremme af dette og andre Lovforslag. Det ærede Medlem udtalte sig nemlig ikke i fjerneste Maade mod, at Staten skulde yde Tilskud til Kommunerne til disse Kasser. Det forekommer mig meget glædeligt, at en saadan Udtalelse indirekte er kommen frem fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, thi skjøndt den høitærede Minister udtalte sig meget bestemt derimod, tyder det altsaa paa, at der, om jeg saa maa sige, er gaaet Gul i den Retning paa den anden Side af Thinget, nemlig de af Thingets Medlemmer, som hidtil ikke have kunnet slutte sig til et saadant Statsstilskud. Og skjøndt det er muligt, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds vil være som den ene Svale, der ikke pludselig bringer Sommer, er det dog muligt, at der stadig væk komme flere og flere til, saa at vi kunne komme heldigt over dette Princip. Da jeg en Gang har faaet Ordet, vil jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at dette Forslag danner et nødvendigt Led i de Lovforslag, som i den senere Tid ere komne frem, og deriblandt flere fra Regjeringens Side, om at skaffe Hjælp særlig til Arbejderne. Jeg paastømmer i høi Grad de Lovforslag, Regjeringen har forelagt i det andet Thing om Tilskud til Sygekasser og om Hjælp i Ulykkestilfælde, og jeg haaber, der vil komme Noget ud deraf. Men foruden Sygdom og Ulykkestilfælde er der endnu en tredje Tjende, som den arbejdende Stand særlig er truet af, og det er Arbeidsløsheden. Det forekommer mig netop, at dette Lovforslag vilde kunde raade i det Mindste en lille Smule Bod paa den Side af Sagen. Arbeidsløsheden er jo en Fremtoning, som hører den moderne Tid og den fremskredne Kultur til. Jo mere Kultur vi faae, desto mere Arbeidsløshed faae vi. Hidtil har det kun været i de store Byer, man har kjendt dertil, men Arbeidsløsheden er i de senere Aar begyndt ogsaa at trænge ud paa Landet. Det er ikke saa sjældent, at der blandt Landarbejdere gaar Folk ledige en 2, 3 Maanedes, maaste endog længere. Grunden dertil kan tildels være den, at det i de sidste Aar har været daarlige Tider for Landmændene. Der kan da være meget Arbeide, man havde lyst til at faae gjort, men man synes ikke, man har Raad til det. En Faktor, som ganske vist ogsaa spiller en Rolle paa Landet, er vistnok